Hoofdstuk IV: De studie van de motivatie (pp. 505-552)
0. Inleiding (p. 505)

§1. De studie van motivatie is een poging tot antwoord naar het waarom van het gedrag, waar het geheugen en de waarneming eerder het wat van het gedrag bestuderen. We kunnen dus elk onderzoek dat hieraan voldoet, motivationeel onderzoek noemen, maar wanneer je iemand vraagt waarom hij een beslissing heeft genomen, kan je betwijfelen of dit onderzoek naar motivatie is. Onze nieuwsgierigheid is wel bevredigd, maar duidelijkheid over de menselijke motivatie hebben we niet.

§2. De vraag naar het waarom leidt snel naar oorzakelijke redeneringen: wat is de oorzaak van mijn handelen. Het menselijk gedrag wordt gedetermineerd door een aantal motivationele factoren, maar over de inhoud van de motivaties is lang geen overeenstemming: of ze bestaan uit zowel fysiologische, cognitieve, emotionele én sociale aspecten; of moeten de cognitieve aspecten uitsluiten.

§3. Onderzoek naar motivatie laat vooral een grote empirische en conceptuele verwarring zien. Motivatie is een tussenliggende variabele, en kan dus niet geobserveerd worden. We moeten afleidingen maken uit 2 aspecten van het gedrag: intensiteit (stuwende kracht van de motivatie) en selectie (aanwezigheid van een specifieke motivatie). Dit principe van 2 aspecten is algemeen aanvaard, het omlijnen van het motivationele daarentegen niet.

§4. Het motivatieonderzoek kent een lange geschiedenis. De mens is niet altijd opgevat als een doelbewust handelend wezen, men is er immers lang van overtuigd geweest dat we een complex energiesysteem zijn, gedreven door drift en instinct. Verder is het ook steeds moeilijk geweest de verschillende theorieën te classificeren, op basis van het criterium het aantal basisbehoeften. Een belangrijke motivatietheorie is de relationele theorie van Nuttin.